

WRÓBLE ^{na} DACHU

CENA
30
G R.

Nr. 22. (206). 27. V. 1934. Rok V. Cena dla Czechosłowacji Ké. 1.20. Należytość pocztowa opłacona gotówką.

POKAZ LOTNICZO-GAZOWY.

Rys. Charlie, Kraków.

Ona: — A propos, widziałam wczoraj b. ładny materiał na sukienkę gazową!...

FILM HISTORYCZNY.

Przyszedł do mnie do redakcji pewien polski reżyser.

— Dzień dobry — powiada — ja jestem takim reżyserem, który od dwudziestu lat stara się unarodowić film polski za pieniądze żydowskie.

— Ale dlaczego za żydowskie? — pytam.

— Czy widział pan gdzie pieniądze katolickie? — odpowiada pytaniem na pytanie.

— Może znajdą w kopcu Krakusa — wtrącam nieśmiało.

— Szkoda czasu na czekanie. Tymczasem ja chcę kręcić... Ja robię filmy historyczne. Naprzykład Częstochowa... Co za cudowny temat.

— Czy według Sienkiewicza?

— Ale — panie co tam Sienkiewicz! Ten człowiek nie miał zupełnie zmysłu filmowego. Narzeczona na Litwie, a narzeczony w Częstochowie, jak się mają całować... co?...

Przyznałem mu rację.

— My to trochę zmodernizujemy... np. zakończenie. Pan pamięta — wczesnym rankiem przyjeżdża chłopiec pod klasztor jasnogórski i puka do wrót. Pytają go zakonnicy — a gdzie Szwedzi? — a on mówi — nijakich Szwedów już niema. Otóż u mnie będzie inaczej. Przyjedzie pod mury klasztoru komornik i zapuka. On jest pierwszy wszędzie nawet przed chłopkiem...

— Cudownie... a co pan ma jeszcze w projekcie?

Reżyser zamyślił się.

— Mój jeden znajomy ma podobno czapkę ułańską z czasów napoleońskich — możnaby tanio nakręcić obraz „Samosierra”. Armaty weźmiemy z pułku artylerji przeciwlotniczej. Proponowali mi nawet z broni technicznej czołgi. Panie — to genialny pomysł strategiczny — mówię panu, że czołgi daleko prędzej sforsowałyby Samosierrę, niż konie — konie teraz? — motoryzacja armji i tyle... A u dźwiękowienie — nie łatwiejszego, mam w domu płytę „Santa Madonna” i „Torreadore”.

— A czy pan chce to puścić zagranicę?

— Oczywiście... Ulanów przerobi się na dońskich kozaków. Płyta „Wołga, Wołga” — i już mamy zbyt zapewniony.

— To doprawdy cudowne — powiedziałem zachwycony.

— To jeszcze nie. My zrobimy teraz „Pana Tadeusza”. Tylko bardziej modernistycznie. W koncercie Jankiela wystąpi Katarzyl i Karasiński — to będzie koncert. A w roli Zosi — Jadwisia Smosarska... już nawet zrobiliśmy próbné zdjęcia. Panie, jak ona gęsi pasie — uroczo, jakby nie innego w życiu nie robiła. Ona wprost się na to urodziła. Dorobimy też trzynastą księgę — specjalnie dla Belwederu...

— No i co jeszcze? — pytałem z wypiekami na twarzy.

— Prócz tego nakręcimy jeszcze raz „Rok 1914”...

— No tak, rozporządzenie panowie rzeczywiście techniką filmową z roku 1914.

— Ach, nasza technika — robimy teraz zdjęcia w dwu kolorach.

— Nie może być?

— No tak — czarne i białe... pozatem chcielibyśmy zrobić zdjęcia zwolnione — to znaczy zwolnione od cenzury.

— A jak się drogi pan zapatruje na fundusz filmowy?

— Świetnie... Należy popierać z tego funduszu przedewszystkiem filmy historyczne. Po każdym takim filmie zupełnie inaczej patrzymy na historję, niż dawniej.

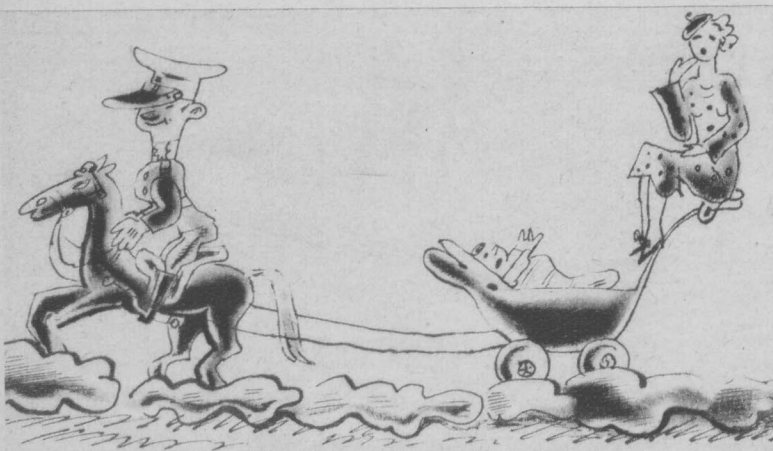
— A nie robi pan nic aktualnego?...

— Nie — teraz nie dzieje się właściwie nic ciekawego.

— Ale słyszałem, że nakręciliście panowie reportaż filmowy z nowym rządem...

— Panie, przecie to film prehistoryczny...

GEER.

Hej, hej, utani!...

Choroba na czasie.

Gdzież pan pojedzie urlop spędzić?

— Ja? — Zakopane, może Czorsztyn, podumać gdzieś na gór krawędzi — tylko... na razie brak mi forsy...

A pan gdzieś dalej się wybiera?

— Tak, gdzieś okrętem — foki, morsy, gdzie się w fiordy morze wdziera — tylko na razie brak mi forsy...

A pan gdzie pragnie spędzić urlop?

— Rzym, albo Paryż też niezgorszy, albo Szwajcarji drogą górną — tylko na razie brak mi forsy...

Kogo zapytam — tak odrzeka, każdy na kabzę coraz chorszy...

Sam chętnie teżbym gdzieś wyjechał — tylko na razie brak mi forsy...

LOLO.

NOWE NIEMCY.

Niemieckie ministerstwo propagandy ogłosiło konkurs na najlepszy dowcip o Hitlerze.

Pierwsza nagroda: rok więzienia.

Druga nagroda: pół roku więzienia.

Trzecia nagroda: trzy miesiące więzienia.

Pozatem kilka nagród pocieszenia w postaci dłuższego lub krótszego pobytu w obozie koncentracyjnym.

* * *

Dwaj szturmowcy spacerując po berlińskim ogrodzie zoologicznym, zauważyli jakiegoś duchownego, jadącego konno.

— Dlaczego wasza wielbność nie jeździ na osle? — spytał ironicznie jeden ze szturmowców.

— Bo wszystkie osły są teraz u żłobu! — odparł ze spokojem kapłan.

W okresie wystaw.

Rys. Charlie, Kraków.

— Znowu się nic nie uczysz! Ja ciebie pošlę na wystawę: „Leń Polski”!...

PANOWIE BIEGLI!

W pewnej miejscowości w województwie kieleckim odbywa się sensacyjny proces. — Według starej procedury karnej w b. zaborze rosyjskim do spraw doniosłej wagi powoływani są rzeczoznawcy sądowi t. zw. „biegli“, w odróżnieniu od b. zaboru austriackiego, gdzie wymienieni fachowcy nazywają się „rzeczoznawcami sądowymi“.

Ponieważ rozprawa ma do rozstrzygnięcia zawily problem, trybunał na wniosek obrony zwrócił się do sądu krakowskiego o wydelegowanie na rozprawę rzeczoznawców z Krakowa.

Rozprawę wyznaczono na godzinę 9 rano. Sędziowie w parę minut po 9-tej wchodzą na salę, jednak ku największemu zdziwieniu nie widzą fachowców z Krakowa. Mijają minuty. — Po jakimś czasie na salę wchodzą zdyszani rzeczoznawcy. Następuje moment przedstawiania się. Przewodniczący w serdecznych słowach wita spóźnionych gości dodając:

— Ach, to panowie biegliz z Krakowa?

— Wykluczone — odpowiada jeden z rzeczoznawców — myśmy przyjechali autobusem panie prezesie.

Z kosza redakcyjnego.

Pewnego dnia rano, przybywa na teren robót przy kopcu Krakusa ich kierownik doc. Żurowski. Patrzy, cały kopiec rozkopany. Cała robota wykonana.

— Co to ma znaczyć? — gniewa się. — Myśmy tu mieli kopać przez trzy lata, a tu ktoś to rozkopał w ciągu nocy.

Ktoś podsunał mu gazetę, która wyjaśniła mu zagadkę.

„Jak się dowiadujemy — brzmiała notatka w gazecie — mordercy z ulicy Potockiego zakopali złote dolary w kopcu Krakusa“.

Myśl: Niedobrze jest być analfabetą. Ale stokroć groźniejsi są analfabeci, którzy umieją pisać. Taki Hitler napisał np. „Mój testament“, w którym wydziedzicza zwolenników „Starego testamentu“.

SŁÓWKO POLITYCZNO-TEATRALNE.

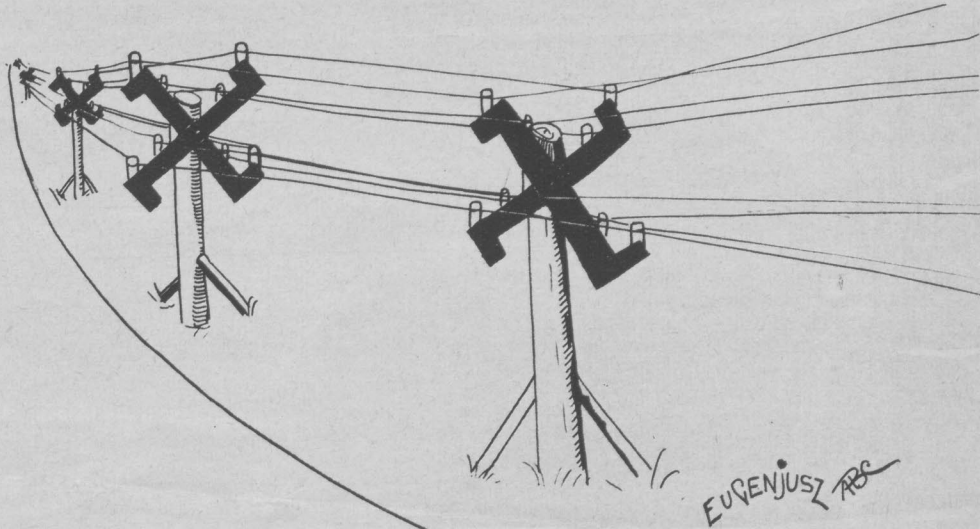
Archeolog prof. Kozłowski: *pra-premier*.

POGŁOSKA.

Podobno prof. Kozłowski zabrał się do napisania dzieła p. t.: „Poprawki prehistoryczne“...

Modernizacja słupów telegraficznych w Niemczech.

Rys. Eugenjusz A. B. C., Lwów

Gorący miesiąc.

Rys. Charlie, Kraków.

— Maj dobiega końca, a u nas jeszcze nie było przewrotu...

PROGRAM PRZYJĘCIA POLSKIEJ WYCIECZKI W BERLINIE.

Goering w stroju krakowskim wręcza delegatom bukiet białoczerwonych kwiatów. Orkiestra gra „Bartoszu“ i „Horst Wessel“.

Zwiedzanie obozu koncentracyjnego.

Złożenie wieńca na grobie poległych socjalistów.

Audjencja u Hitlera, któremu Żydzi z Polski złożą adres hołdowniczy.

Uroczyste przedstawienie w operze. Na znak przyjaźni wszystkie *korytarze* w teatrze będą zamknięte.

OSTATNIA DESKA RATUNKU.

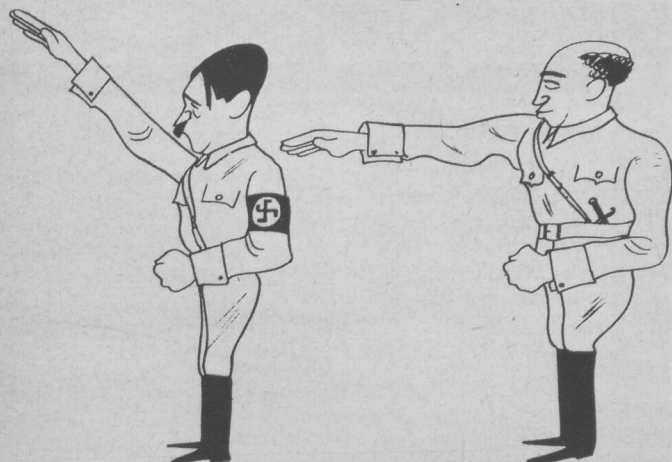
Kryzys osiągnął już takie rozmiary, że ostatnio kilku myślicieli, zastawiło w lombardzie swoje *złote*... myśli!

STYLEM MARYNARSKIM.

Sprawa powszechnego pokoju posuwa się naprzód z szybkością 20 węzłów... gordyjskich na dobę!...

Jak pozdrawiają się...

Rys. A. Wasilewski, Kraków.

...w Niemczech...

...we Włoszech...

...w Austrii!...

PRZED PRZYJAZDEM MIN. GÖMBÖSA DO POLSKI.

Do Polski przyjeżdża z kolei węgierski minister spraw zagranicznych Gömbös. Jak się dowiadujemy, na cześć miłego gościa wszyscy urzędnicy z „Emeszetu“ z wicemin. Szembekiem uczą się czardasza, aby zrobić gościowi niespodziankę. Na uroczystym bankiecie podany będzie gulasz i paprykarz. Po bankiecie goście chwycą się za szable, gdyż „Węgier Polak dwa bratanki i do szablki“. Następnie wszyscy udadzą się na przedstawienie pikantnego filmu „Papryka“.

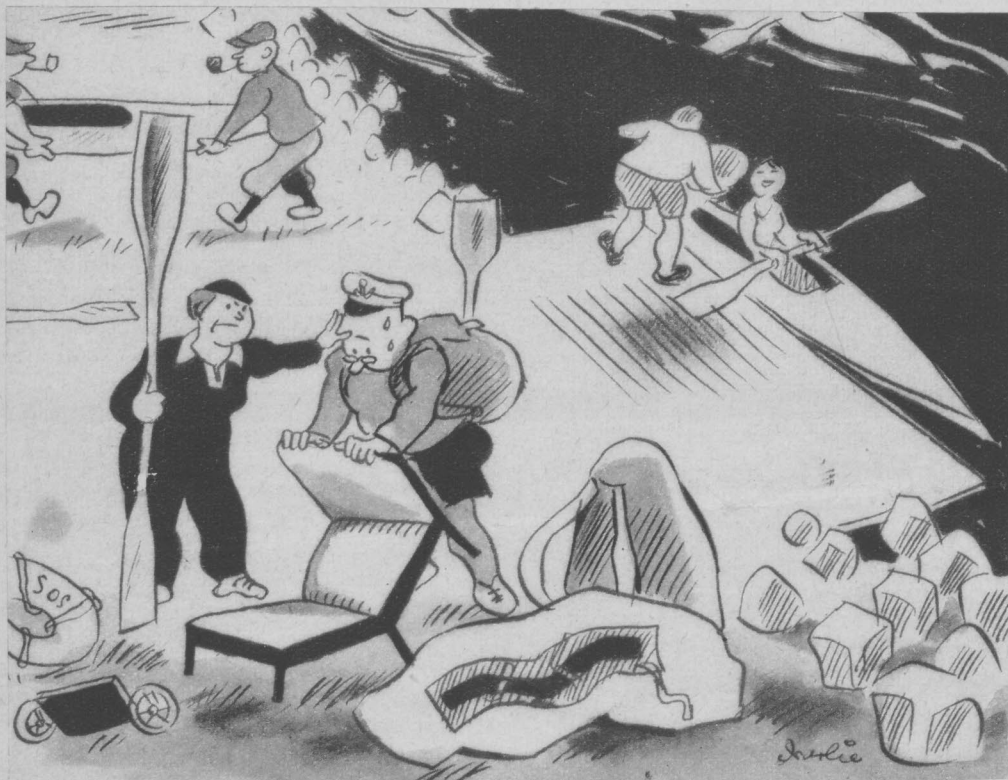

Europa jest dziś dziedzicznie obciążona aż do dziesiątego pokolenia — to znaczy jeszcze dziesiąte pokolenie będzie płacić nasze długi.

Z mistrzostw kajakowych Polski.

Rys. Charlie, Kraków.

— Ach, ty roztargniony człowieku, zabrałeś łóżko **składane** zamiast kajaka!...

DOBRY GRACZ.

- Czy pan umie grać w brydża?
- Przecież gram z panem od godziny!
- Właśnie dlatego się pytam!

JEDYNE WYJŚCIE ZE SYTUACJI.

- Właściwie, to miałem tylko jednego zęba do wyrwania, ale dentysta musiał mi wyrwać i drugiego! — opowiada pan Pączuś.
- Też był zepsuty?
- Nie, tylko dentysta nie miał mi wydać z dziesięciu złotych!

ZŁOŚLIWE PYTANIE.

- Nie mogę patrzeć na pijanego!
- Przez rozsądek, czy przez zazdrość?...

WESTCHNIENIE.

- Moją żonę uważam za *aniola*!
- Tak, ja moją też chętnie postawiłbym *do nieba*!...

ROMANTYCZNY PANTELEFON.

- Ja zakochałem się w mojej Tubce od *pierwszego spojrzenia*.
- Coś podobnego! Tak się panu podobała jej twarz?
- Kto mówi twarz?! Ja spojrzałem na wnętrze *kasy ogniowatej jej tatusia*!

SPODNIE, JAK POEMAT.

- Rzecz dzieje się w handlu starzyzną.
- Uj, te spodenki leżą na panu *dobrodziejcu, jak poemat*!
- No, w każdym razie chciałbym, żeby je pan trochę *skrócił*.
- O ile?
- O jakieś *kilka strofok*!...

AMOR I PSYCHE.

- Czy pan jest dyrektorem biura pośrednictwa małżeństw „Amor i psychopata”?
- „Amor i Psyche”, czcigodny kliencie! Tak, to ja, we własnej postaci.
- Pan mnie zbujał, *panie Amor*. Pan powiedział, że brat mojej narzeczonej jest lekarzem, a on jest tylko *gazeciarem*!...
- Kto się zbujał, kochany kliencie? Ja powiedziałem, że on *leczy*!... *Leczy z gazetami pod pachą, a nie leczy chore osoby*!...
- Panie staryzakonnik! Ja tu wedle męża... *Wdowa słabosilna jestem i chłopca ku podporze mi potrzę*!...
- Zaraz będzie, to *ku!* Jak się szanownej pani podoba ten brunet? *Śniady Włoch*, no nie?
- Śniady czy brunet, mnie wszystko zarówno! Byłby wysoki i miał *szyję na 39 cm*.
- Dlaczego, *łaskawa klientko*?
- Bo mi po mężu dwa garnitury zostali i tuzin *kołnierzyków 39 numer*. Przecież jeich na śmietnik nie wyrzucę.
- Panie dyrektorze, ja *reflektowałbym ewentualnie na miłą sercu memu małżonkę*.
- *Się robi, panie hrabio!* Wysoka, piękna, *20 okien frontu, dwie oficyny*!...
- *Kobieta?! Nie, kamienica takowej!*
- *Niech bandzie pochwalony*!...
- *Witajcie ojczulku!* Przechodźcie mi podziękować za wybór żony?
- A kijem ci podziękuję, *rudy kombinatorze!* *Baba ino ciągiem gada i gada!*
- *Trudno, kochany tatusiu!* Postęp i technika, to zrobili!
- A niby bez co?
- *Ano, radjo gada, kino gada, to chcie libyście, żeby kobita milczała?*
- *Oj, panie szefie, uciekajmy!* Idzie ten *bokser, którego w zeszłym tygodniu ożeniłem*.
- *Dlaczego mamy uciekać, panie Szmuliśław?* Przecież ta jego żona, to *kobieta, jak róża!*
- *Ona jest róża, ale wczoraj przyjechali do nich kolce od tej róży — jej mamusia!*...

BOGDAN.

Skutki ochrony przyrody.

Rys. Wik, Kraków.

- *Przepraszam pana, nie wie pan jakich to zbrodniarzy prowadzą?*
- *To jest rodzina, którą spożyła kolacyjkę na zielonej trawce w Pieninach!*...

Z NOTATNIKA REPORTERA „WRÓBLI NA DACHU”.

Sędziwy starsuszek wypadł z kolejki.

Siedemdziesięcioletni Józef Hubzda, emeryt, bawił się w knajpce „pod Wzduętym Biustem”, w gronie przyjaciół. Przed ósmą kolejką, emeryta wywołano do telefonu. Gdy powrócił, szła już dziewiąta kolejka. W ten sposób sędziwy starsuszek wypadł z kolejki.

Przetracony przez pociąg.

Pan Wojciech Gul ma duży dziedziczny pociąg do kieliszka. P. Gul wracając wczoraj z pracy, wstąpił do restauracji, gdzie wypił jedną większą, do której na zakąskę przetracił śledzia. Ofiary nie udało się uratować.

Spadek funta.

Agnieszka Kapeć, mając o coś urazę do pani Eufemji Stypy, z wysokości pierwszego piętra rzuciła na głowę tej ostatniej odważnik wagi jednego funta. Poszkodowana udała się do Ubezpieczalni Społecznej, wobec czego zapewne nie uda się utrzymać jej przy życiu.

Żonobójca.

Znany przemysłowiec pan Agenor Smykałka, wróciwszy nad ranem do domu, bujał żonę, że posiedzenie przeciągnęło się do późnych godzin. Żona pana S. dała się jednak zbujać, a pomysłowy żono-bujca spokojnie udał się na spoczynek.

Tragedja zredukowanego.

Zredukowany biuralista pan Remigjusz Kalapsik, napisał tragedję w pięciu aktach i 36 odsłonach. Dyrekcja naszego teatru odłożyła ten utwór do zimy, ponieważ obecnie z powodu ciepłych dni nie pali się...

B. BRZEZIŃSKI.

TO JĄ ZDRADZIŁO.

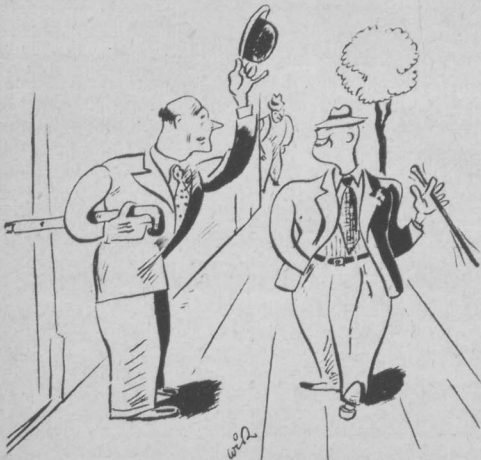
Panna Lola tonie w łzach nad swoją maszyną. Właśnie przed chwilą miała scysję z szefem, która skończyła się wypowiedzeniem. Wtem zostaje wezwana znowu przed oblicze srogiego lwa. Mniej więcej po godzinie panna Lola wraca uśmiechnięta i zadowolona.

— Wszystko się wygładziło — powiada do koleżanek.

— Tylko twoja bluzka została pomięta — robi uwagę jedna z nich.

Niewymuszony humor

Rys. Wik, Kraków.

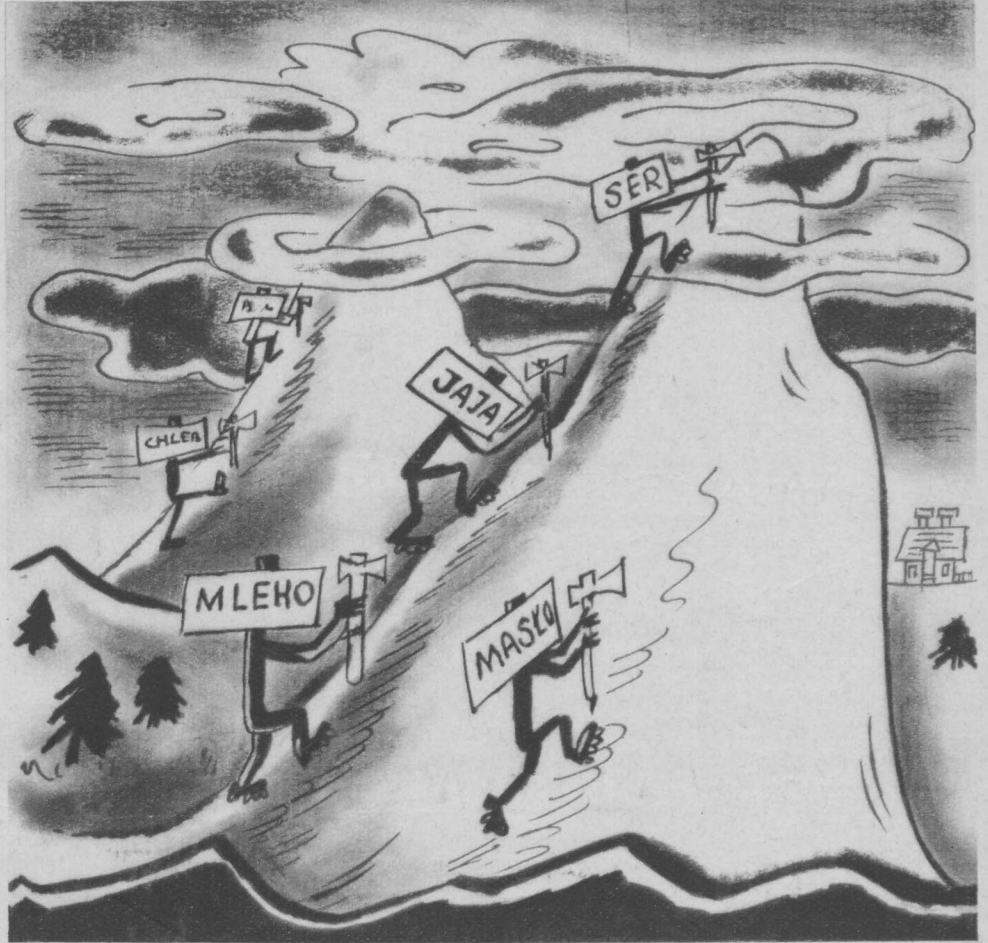

— Dlaczego pan jest dzisiaj w takim świetnym humorze?

— Ponieważ pokłóciłem się z żoną!...

W Zakopanem sezon letni już się rozpoczął!

Rys. M. Piotrowski, Bydgoszcz.

Ceny idą w górę!...

DZIECIĘ CZASU.

Mama gra na fortepianie małemu Tomcio-
wi piosenki ludowe. Po chwili pyta:

— No Tomciu, podoba ci się?

Tomcio, który z ogromną uwagą obserwował nogi mamusi które naciskały pedały, odpowiada:

— Za dużo gazu dajesz mamusiu!

DZIELNICOWI KOMPLEMENTARZE.

Warszawiak: — Ale też pani dobrodziejka
wygląda młodo! Przynajmniej o 10 lat młod-
sza!

Lwowianin: — Ta joj! Tyle lat nie wi-
dzieliśmy się, a pani, przysięgam Bogu, je-
szcze młodziej wygląda!

Poznaniak (po dłuższym przyglądaniu się):
— Czas swoje — ale robi. Nie?

NIEBEZPIECZNA ODPOWIEDZ.

— Mikulski, powiedz mi, co to jest H₂
SO₄? — pyta profesor.

— Zaraz... zaraz... panie profesorze... mam
to na języku...

— To prędko wypluj! To jest kwas siar-
kowy! — krzyczy przerażony profesor.

NA CO KTO CZEKA.

— Panie Konstanty, nie zagrałby pan z
nami w brydża? Czekamy właśnie na czwar-
tego!

— Chyba nie moi panowie, czekam bo-
wiem już dość długo na pierwszego!

JAK W KANIE GALILEJSKIEJ.

— Ładną macie krowkę, gospodarzu! —
powiada gość z miasta. — Dużo daje mleka?

— Ano pięć litrów dziennie! — odpowia-
da właściciel krowki.

— A ile z tego sprzedajecie? — indaguje
w dalszym ciągu gość.

— Jak dobrze pójdzie, to i osiem!

TRUDNY WARUNEK.

Pan Teofil Żdzibko oświadczył się o rękę
córkę bogatego masarza.

— No i cóż powiedział ci ojciec twej
ukochanej? — spytał go nazajutrz przyja-
ciel.

— Nie odrzucił mej prośby, ale postawił
bardzo ciężki warunek.

— Jaki?

— Że mu wpród włosy wyrosną na dłoni!

NIEODRODNY SYNEK.

Nauczyciel: — Jeżeli komuś pożyczam ty-
siąc złotych na osiem procent, wtedy...

Moryc przerywa: — Wtedy jest doskonały
interes!

ZWIĘKSZONE NIEBEZPIECZEŃSTWO.

Kajetan i Bicipia stoją na moście.

— Obawiam się, że będzie powódź — po-
wiada Kajetan. — Rzeka wzbiera!

— A ty jeszcze pluśiesz do niej! — woła
przerażona Bicipia.

Dobry Rząd.

Rys. Wik, Kraków.

- Proszę pana, nasz nowy Rząd może już się pochwalić niebyłym sukcesem.
- ???
- No tak, nareszcie susza ustała!..

„WROBLE NA DACHU”, TYGODNIK SATYRYCZNO-HUMORYSTYCZNY, WYCHODZI W KAŻDĄ NIEDZIELĘ W WARSZAWIE I KRAKOWIE.
PRENUMERATA KWARTALNA 3 ZŁ. 50 GR.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: KRAKÓW, ULICA WIELOPOLE 1. TELEFONY: 150-60 do 150-66. — WARSZAWA, KRAK. PRZEDMIEŚCIE 9
TELEFONY: 551-90, 551-91, 551-92. NUMER KONTA W P. K. O. W KRAKOWIE 411.000.

KIEROWNIK ARTYSTYCZNY I REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY: ANTONI WASILEWSKI, WYDAWCA: SPÓŁKA WYDAWNICZA „KURYER”
ZAKŁADY GRAFICZNE „ILUSTROWANEGO KURYERA CODZIENNEGO” POD ZARZĄDEM FELIKSA KORCZYŃSKIEGO W KRAKOWIE R. 1934